

Sygn. akt: I C 1137/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 maja 2020 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Marta Karnacewicz
Protokolant:	Stażysta Anna Hołoga

po rozpoznaniu w dniu 27 maja 2020 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

przeciwko J. C., A. C. (1)

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz J. C. i A. C. (1) kwoty po 3.617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1137/19

UZASADNIENIE

W dniu 11 kwietnia 2018 roku powód (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł do Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie pozew, w którym domagał się zasądzenia od pozwanych A. C. (2), J. C. i A. C. (1) solidarnie kwoty 16.567,75 złotych. Jednocześnie powód wniósł o zasądzenie od pozwanych zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż w dniu 16 grudnia 2014 roku pomiędzy powodem (...) S.A. a B. C. została zawarta umowa kredytu. B. C. zmarła w dniu 18 lipca 2016 roku. Powód wskazał, iż spadek po zmarłej nabyli pozwani.

W dniu 27 września 2018 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie III Wydział Cywilny wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodnie z żądaniem powoda.

Pozwane J. C. oraz A. C. (1) złożyły wnioski o uchylenie klauzuli wykonalności i ponowne doręczenie nakazu zapłaty podnosząc, iż nie został on prawidłowo doręczony, gdyż adres, na który została wysłana korespondencja jest nieaktualny, pozwane wykazały, że ich adres zamieszkania był inny w chwili, gdy nakaz zapłaty był im doręczany. W związku z tym, zarządzono doręczenie nakazu zapłaty.

Pozwane zaskarżyły ww. nakaz zapłaty w całości. W treści pozwane podnosiły, że strona powodowa nie wykazała i nie powołała okoliczności świadczących o wysokości dochodzonego roszczenia oraz nie udowodniła skutecznego

wypowiedzenia ewentualnej umowy. Powołały się na fakt, iż wyciąg z ksiąg bankowych przedstawiony przez bank jest dokumentem prywatnym a nie urzędowym.

Wobec powyższego, nakaz zapłaty utracił moc w stosunku do pozwanych J. C. i A. C. (1).

Pismem z dnia 10 października 2019 roku pełnomocnik powoda oświadczył, że podtrzymuje powództwo w całości.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Powództwo okazało się nieuzasadnione i podlegało oddaleniu w całości.

Podstawą prawną roszczenia powoda miała być wierzytelność wynikająca z umowy kredytu gotówkowego z dnia 16 grudnia 2014 roku zawartej przez powoda z B. C. na kwotę 22.568,00 złotych. Powyższe stanowisko miało znajdować potwierdzenie w przedłożonych przez powoda dokumentach.

Jako strona pozwana wskazani zostali następcy prawni B. C.. Z treści sporządzonego przez notariusza M. C. w dniu 23 listopada 2016 roku aktu poświadczenia dziedziczenia wynika, iż spadek po zmarłej B. C. nabyli pozwani A. C. (2), J. C. i A. C. (1) w udziałach po 1/3 części każdy.

Dowód:

- odpis aktu poświadczenia dziedziczenia z dnia 23 listopada 2016 roku k. 11-14.

W dniu 11 grudnia 2017 roku powód wezwał pozwanych do uiszczenia solidarnie kwoty 16.567,75 złotych w terminie do 25 grudnia 2017 roku oraz poinformował, że brak spłaty zadłużenia we wskazanym terminie może skutkować skierowaniem pozwu do sądu. Powód skierował pismo do pozwanych na adres ul. (...) w S..

Dowód:

- wezwania do zapłaty z dnia 11 grudnia 2017 roku k. 15-17.

Zgodnie z dyspozycją art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy oznaczonych co do gatunku i tej samej jakości.

Pozwane nie zgodziły się z treścią pozwu podnosząc zarzut niewykazania roszczenia przez powoda co do zasady i wysokości.

Koniecznym warunkiem uzyskania przez stronę powodową orzeczenia sądowego uwzględniającego zgłoszone w postępowaniu cywilnym roszczenie jest udowodnienie faktów prawotwórczych dotyczących podnoszonych twierdzeń. Jest to ogólna zasada prawa cywilnego wynikająca z treści przepisu art. 6 k.c., z którego wynika, iż ten kto powołując się na przysługujące mu prawo żąda określonego świadczenia od innej osoby jest obowiązany udowodnić fakty uzasadniające to żądanie (zob. S. Dmowski, „Komentarz do kodeksu cywilnego, księga pierwsza, część ogólna”, Wydawnictwo Prawnicze, Warszawa 1998, str. 29 – 33, K. Piasecki, „Kodeks cywilny – komentarz”, Wydawnictwo Prawnicze, Warszawa 1978, str. 22, H. Dolecki, „Ciężar dowodu w polskim procesie cywilnym”, Wydawnictwo Prawnicze PWN, Warszawa 1998, str. 116-117, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 1961 roku, sygn. III PZP 24/69, OSNC 1970/5/76).

W ocenie Sądu powód nie podołał ciężarowi dowodu w niniejszej sprawie, albowiem nie przedłożył dowodów potwierdzających istnienie istnienie, wysokość oraz wymagalność dochodzonej wierzytelności.

Wskazać przede wszystkim należy, iż strona powodowa odwoływała się do umowy kredytu gotówkowego z dnia 16 grudnia 2014 roku, z której miała wynikać wierzytelność. Do pozwu powód załączył wydruk umowy kredytu gotówkowego nr (...), który to wydruk nie został jednak podpisany ani przez B. C., ani przez powoda. Nadto wydruk ten

w nagłówku zawierał stwierdzenie, że „niniejszy dokument stanowi bezpłatny projekt umowy w rozumieniu ustawy o kredycie konsumenckim. Nie stanowi on oferty”. Pełnomocnik strony powodowej dokonał poświadczenia złożonego egzemplarza „za zgodność z odpisem”.

W tym miejscu wskazać należy na treść art. 4. ust. 1b. Ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze, zgodnie z którym adwokat ma prawo sporządzania poświadczeń odpisów dokumentów za zgodność z okazanym oryginałem w zakresie określonym odrębnymi przepisami. Poświadczenie powinno zawierać podpis adwokata, datę i oznaczenie miejsca jego sporządzenia, na żądanie - również godzinę dokonania czynności. Jeżeli dokument zawiera cechy szczególne (dopiski, poprawki lub uszkodzenia) adwokat stwierdza to w poświadczeniu. Redakcja tego przepisu nie pozwala na uznanie jako dowodu w sprawie kopii wydruku komputerowego lub jakiegokolwiek innego dokumentu potwierdzonego za zgodność z odpisem – takiej bowiem treści potwierdzenia dokonał pełnomocnik strony powodowej, a nie jest ono przewidziane w postępowaniu cywilnym. Przedłożony odpis pozostaje zatem nadal odpisem lub wydrukiem, któremu nie można nadać waloru dowodu z dokumentu.

Dodatkowo powód przedłożył wyciąg z ksiąg bankowych odwołujący się do umowy kredytu gotówkowego nr (...) - sporządzony formalnie prawidłowo. Dokument prywatny stanowi pełnoprawny środek dowodowy, który sąd orzekający może uznać za podstawę swoich ustaleń faktycznych, a następnie wyrokowania, aczkolwiek moc dowodowa dokumentu prywatnego jest jednak słabsza, aniżeli moc dowodowa dokumentu urzędowego, gdyż dokumenty prywatne nie korzystają z podstawowego w tym zakresie domniemania, iż ich treść jest zgodna ze stanem rzeczywistym (domniemania zgodności z prawdą). Nie przeszkadza to jednak w tym, aby sąd orzekający w ramach swobodnej oceny dowodów (art. 233 k.p.c.) uznał treść dokumentu prywatnego za zgodną z rzeczywistym stanem rzeczy. Domniemanie to oczywiście nie obejmuje konkluzji, iż samo oświadczenie zawarte w dokumencie prywatnym jest zgodne z prawdą.

Pozwane kwestionowały, aby ich matka zawierała jakąkolwiek umowę z powodem. W celu wykazania tych okoliczności powód dodatkowo przedłożył elektroniczne zestawienie operacji (nie potwierdzone, nie podpisane przez nikogo), harmonogram spłaty kredytu (nie potwierdzony, nie podpisany przez nikogo) oraz „zaświadczenie dotyczące zawarcia umowy o kredyt gotówkowy” (potwierdzone przez pełnomocnika powoda „za zgodność z odpisem”).

Wszystkie powyższe okoliczności i przedstawione wydruki oraz jeden dokument prywatny w postaci wyciągu z ksiąg bankowych, wywołały wątpliwości Sądu co do samego faktu zawarcia umowy kredytu gotówkowego przez B. C., a jeżeli nawet do zawarcia umowy doszło, to w jakiej dacie i na jakich warunkach. Wydruki komputerowe nie mogą stanowić dowodu dokonania czynności prawnej, jeżeli nie towarzyszy temu przyznanie przeciwnika lub korespondujące z wydrukiem dowody. Jedynym dokumentem dołączonym do akt sprawy, do którego nie można mieć zastrzeżeń do wyciąg z ksiąg bankowych – sporządzony w wymaganej formie, podpisany przez kompetentne osoby. Wyciąg ten jednak nie wypełnia luki w ustaleniu faktu pierwotnej czynności tj. nawiązania stosunku zobowiązaniowego powoda z poprzedniczką pozwanych. Nadal nie jest wiadome, czy B. C. wyraziła zgodę na propozycję kredytu gotówkowego nr (...), który to dołączony wydruk nie był nawet ofertą. Nie jest wiadome, czy jeżeli doszło do zawarcia umowy to, czy Bank przełał kwotę kredytu na rzecz kredytobiorcy, jaka to była kwota i jak miała być spłacana zgodnie z wolą obu stron. Czy nastąpiła częściowa spłata i w jakiej wysokości oraz, czy zgodnie z postanowieniami ewentualnej umowy. Nie jest również wiadome, czy jeżeli w ogóle doszło do zawarcia umowy, to czy doszło skutecznie do jej wypowiedzenia.

Te wszystkie wątpliwości stosownymi środkami dowodowymi winien powód wykazać. Tak się jednak nie stało, choć strona powodowa miała czas na właściwą reakcję po otrzymaniu sprzeciwu. Zgodnie z treścią art. 233 § 1 i 2 k.p.c. sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Na tej samej podstawie sąd oceni, jakie znaczenie nadać odmowie przedstawienia przez stronę dowodu lub przeszkodom stawianym przez nią w jego przeprowadzeniu wbrew postanowieniu sądu. Bierność powoda odnośnie przedstawienia właściwych dowodów w postaci oryginałów dokumentów lub należycie potwierdzonych ich odpisów spowodowała, że Sąd uznał, iż roszczenie powoda nie zostało wykazane tak co do zasady, jak i wysokości.

Sąd uznał, iż powód nie wykazał podstawy dochodzonego przez siebie roszczenia, w tym w szczególności nie udowodnił, aby poprzedniczka pozwanych zawarła w dniu 16 grudnia 2014 roku umowę kredytu gotówkowego z powodem, do której zwrotu wraz z dodatkowymi kosztami i prowizjami byłaby zobowiązana i na jakich warunkach.

W tej sytuacji nie sposób uznać, a by powód udowodnił wysokości roszczenia w postaci kapitału, kosztów i prowizji oraz skapitalizowanych odsetek. Nie sposób bowiem zweryfikować ewentualnych wyliczeń zawartych w wyciągu z ksiąg bankowych z warunkami umowy. Brak bowiem oryginału umowy, potwierdzonej za godność z oryginałem jej kopii lub innego dowodu umożliwiającego odtworzenie stosunku zobowiązaniowego.

W przedmiotowej sprawie powód wykazał jedynie, że spadek po zmarłej B. C. nabyli pozwani A. C. (2), J. C. i A. C. (1) w udziałach po 1/3 części, co wynikało ze sporządzonego przez notariusza M. C. w dniu 23 listopada 2016 roku aktu poświadczenia dziedziczenia. Pozwani A. C. (2), J. C. i A. C. (1) są więc następcami prawnymi zmarłej B. C. i jako spadkobiercy zmarłej wchodzi w sytuację prawną, w jakiej pozostawała spadkodawczyni. Nie wiadomo jednak, czy ich poprzedniczka była stroną umowy z bankiem i na jakich warunkach.

Mając na uwadze wszystkie powyższe argumenty Sąd oddalił powództwo w całości jako niewykazane, o czym orzekł w sentencji wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach oparto na przepisach art. 98 § 1,3,4, 99 k.p.c. i § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz. U. z 2018 r., poz. 265). Na koszty procesu, które pozwane poniosły i które strona powodowa winna im zwrócić wobec przegrania sporu, składa się wynagrodzenie pełnomocników każdej z nich w stawce minimalnej 3.600 złotych oraz koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości po 17.00 złotych - łącznie 3.617 złotych.

SSR Marta Karnacewicz

Zarządzenia:

1) (...)

2) (...)

3) (...)

SSR Marta Karnacewicz

S., dnia 17 czerwca 2020 r.